

LA/Outi Lehmus

16.1.1990

Till arbetspensionsanstalterna

STADFÄSTA LAGAR:

LÄMNANDE AV UPPGIFTER TILL UTSÖKNINGSMYNDIGHETERNA, REFORMERING AV SJÖMANSPENSIONSKASSANS FÖRVALTNING, STATENS PENSIONSFOND OCH BESTÄMMANDE AV LANTBRUKSFÖRETAGARES ARBETSINKOMST

1

Lämnande av uppgifter till utsökningsmyndigheterna

Republikens president stadfäste 29.12.1989 lagen om ändring av 17 § lagen om pension för arbetstagare (1304/89) och lagen om ändring av 64 § lagen om sjömanspensioner (1305/89). Regeringens proposition till nämnda lagar ingår i cirkulär A 29/89 som bilaga.

Lagarna stadfästes avvikande från regeringens proposition på så sätt, att ordalydelsen "på begäran av en utmättningsman" ändrades till "för utmätning på begäran av behörig myndighet".

Lagändringen som är en följd av att förbudet mot utmätning av pensioner upphävdes fr.o.m. början av 1990 förpliktar pensionsanstalterna och pensionskyddscentralen att i enskilda fall på begäran av utsökningsmyndighet meddela vilket belopp av pension de betalar ut samt uppge de övriga pensionsanstalter som enligt deras vetskap betalar ut utkomstförmåner till pensionstagaren.

Stadgandet i APL gäller genom hänvisningsstadganden även KAPL, FÖPL, LFÖPL, AVPL och KoPL. I 79 § folkpensionslagen har också ett stadgande angående skyldighet att meddela uppgifter intagits (22.12.1989/1250).

Lagarna trädde i kraft 1.1.1990.

2

Reformering av sjömanspensionskassans förvaltning

Republikens president stadfäste 29.12.1989 lagen om ändring av lagen om sjömanspensioner (1309/89).

LA/Outi Lehmus

16.1.1990

Genom lagen ändras de stadganden i lagen om sjömanspensioner som gäller sjömanspensionskassans styrelse och fullmäktige. Styrelsen utses härnäst av sjömanspensionskassans fullmäktige. I samband med ändringen kontrollerades också styrelsens verksamhetsformer, dess uppgifter och rätten att teckna pensionskassans namn. Dessutom utsträcktes stadgandena om begränsning av försäkringsbolagens äganderätt till att också gälla sjömanspensionskassan.

Lagen trädde i kraft 1.1.1990.

3

Statens pensionsfond

Republikens president stadfäste 29.12.1989 lagen om statens pensionsfond (1372/89). Regeringens proposition till nämnda lag ingår i cirkulär A 27/89 som bilaga.

Lagen stadfästes avvikande från regeringens proposition. Eftersom stadfästandet av 5 § i lagen i föreslagen form hade förutsatt grundlagstiftningsordning, föreslog finansutskottet i sitt betänkande att paragrafen slopas. Detta innebär att de årliga pensionsutgifterna i sin helhet betalas ur ifrågasvarande års statsbudget. För att det dock skall vara möjligt att också använda pensionsfondens medel för dessa pensionsavgifter föreslog utskottet att det för betalning av pensioner ur fonden årligen överförs ett belopp som motsvarar högst 3/4 av utgifterna för de pensioner som grundar sig på anställning hos staten. Dessa ändringar medförde motsvarande ändringar i 3, 6 och 7 §§. Riksdagen antog lagen i enlighet med finansutskottets förslag.

Lagen trädde i kraft 1.1.1990.

4

Bestämmandet av lantbruksföretagares arbetsinkomst ändras

Republikens president stadfäste 29.12.1989 lagen om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (1312/89). Regeringens proposition till nämnda lag ingår i cirkulär A 25/89 som bilaga. Lagen stadfästes i enlighet med regeringens proposition.

Genom lagen ändras det sätt på vilket lantbruksföretagarens arbetsinkomst bestäms. Arbetsinkomsten för en brukningsenhet bestäms särskilt för odlad jordbruksjord och särskilt för produktiv skogsmark och de så erhållna arbetsinkomsterna räknas samman. Man utgår alltså från en arbetsinkomst som beräknats enligt arealen, men begreppen jordbruksjord och

LA/Outi Lehmus

16.1.1990

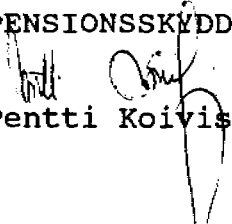
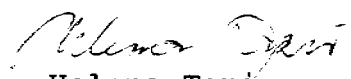
LFÖPL-hektar används inte längre. För produktiv skogsmark infördes stadganden om en egen arbetsinkomstskala och skalan för odlad jordbruksjord justerades att motsvara rådande förhållanden.

Beträffande odlad jordbruksjord skall omkring den basarbetsinkomst som beräknats enligt arealen införas ett normalt arbetsinkomstområde, för vilket arbetsinkomsten skall kunna fastställas på ett flexiblere sätt än för närvarande. Också för skogsmark infördes stadganden om grunderna för höjning och sänkning av arbetsinkomsten.

Lagen innehåller också ändringar i bestämmandet av renägares arbetsinkomst.

Lagen träder i kraft 1.7.1990.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Pentti Koivistoinen
Helena Tapio

BILAGOR

Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare
Lag om ändring av 64 § lagen om sjömanspensioner
Lag om ändring av 79 § folkpensionslagen
Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner
Lag om statens pensionsfond
Lag om ändring av lagen om pension för
lantbruksföretagare

Nr 1304

Lag

om ändring av 17 § lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 29 december 1989

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 17 § lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat genom lag av den 18 januari 1985 (50/85), ett nytt 3 mom., som följer:

17 §

Pensionsanstalten skall för utmätning på begäran av behörig myndighet meddela det pensionsbelopp som den betalar samt de uppgifter som den har om övriga anstalter som

betalar utkomstförmåner till pensionstagaren. Vad som ovan stadgas om pensionsanstalten gäller i tillämpliga delar även pensionsskyddscentralen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Helsingfors den 29 december 1989

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Helena Pesola*

Regeringens proposition 219/89
Lagutsk. bet. 14/89
Stora utsk. bet. 223/89

138—1989

490438K

Nr 1305

L a g
om ändring av 64 § lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 29 december 1989

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 64 § lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat genom lag av den 9 januari 1981 (1/81), ett nytt 4 mom. som följer:

64 § -----	som den har om övriga anstalter som betalar utkomstförmåner till pensionstagaren.
Pensionskassan skall för utmätning på begäran av behörig myndighet meddela det pensionsbelopp som den betalar samt de uppgifter	_____

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Helsingfors den 29 december 1989

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Helena Pesola*

Regeringens proposition 219/89
Lagutsk. bet. 14/89
Stora utsk. bet. 223/89

Nr 1250

L a g
om ändring av 79 § folkpensionslagen

Given i Helsingfors den 22 december 1989

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/56) 79 § 1 och 2 mom., av dem 2 mom. sådant det lyder i lag av den 11 november 1988 (949/88), och
fogas till 79 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

79 §

En förmån enligt denna lag får inte mätas ut.

Utan hinder av 1 mom. kan en förmån enligt denna lag, utom vårdbidrag, begravningsbidrag och förmån med stöd av 34 §, mätas ut för att driva in ett underhållsbidrag som skall betalas till make eller barn eller som skadestånd till barn.

Pensionsanstalten är skyldig att på begäran av behörig myndighet lämna de upplysningar som behövs för utmätning av en förmån som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Helsingfors den 22 december 1989

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Helena Pesola*

Regeringens proposition 231/89
Socialutsk. bet. 38/89
Stora utsk. bet. 217/89

Nr 1309

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

Given i Helsingfors den 29 december 1989

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56) 40 § samt *ändras* 36 och 37 §§, 38 § 1 och 3 mom., 41 §, 44 § 1 mom. och 55 § 2 mom., av dessa lagrum 37 och 41 §§ sådana de lyder delvis ändrade genom lag av den 30 december 1966 (739/66) samt 44 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat genom sistnämnda lag och lag av den 9 januari 1981 (1/81), som följer:

36 §

Pensionskassans fullmäktige utnämner för tre kalenderår i sänder pensionskassans styrelse som består av fem medlemmar. För varje medlem utses en personlig suppleant. På framställning från social- och hälsovårdsministeriet utses en styrelsemedlem som även skall vara styrelsens ordförande. Av de övriga medlemmarna skall två företräda redarna och två sjöfolket. Av sjöfolkets representanter skall den ena företräda manskapet och den andra befälet. Den medlem som representerar befälet utses för ett kalenderår i sänder så att däcksbefälet, maskinbefälet och radiotelegrafisterna turvis är företrädna i styrelsen. Vad som ovan sagts om medlemmarna gäller även deras suppleanter.

Pensionskassans fullmäktige skall innan de medlemmar och de suppleanter för dem som företräder redarna och sjöfolket utses inhämta förslag från varje erkänd organisation inom respektive område. När styrelsen utses skall fullmäktige följa förslagen. För att ett förslag skall bli beaktat skall det i fråga om varje särskild medlem och suppleant omfatta dubbelt så många kandidater som det antal som skall utses. Om en organisation inom den tid som fullmäktige har utsatt inte framställer ett korrekt förslag, skall fullmäktige likväl utse representanter för den.

En medlem av styrelsen kan av särskilda skäl befrias från sitt uppdrag under mandattiden. Avgår eller entledigas en medlem eller suppleant under mandattiden, skall i hans ställe utses en ny medlem eller suppleant för den återstående tiden.

Styrelsen har rätt att arbeta i sektioner, till vilka också kan höra ledande tjänstemän vid pensionskassan. Om detta stadgas närmare genom förordning.

37 §

Styrelsen skall

- 1) avgöra pensionsärenden,
- 2) avge utlåtanden och framställa förslag i ärenden som rör pensionsskyddet för sjöfolket och utvecklandet av det,
- 3) besluta om investeringen av kassans medel enligt de principer som har fastställts av fullmäktige,
- 4) utse pensionskassans verkställande direktör och övriga ledande tjänstemän samt besluta om deras avlöning och andra frågor som har samband med tjänsterna,
- 5) årligen uppgöra bokslut och årsberättelse för pensionskassan,
- 6) kära och svara för pensionskassan, samt
- 7) sköta de ärenden vid pensionskassan som inte hör till fullmäktige.

Avgörandet av ärenden som anges i 1, 3, 6 och 7 punkten eller en del av dem får styrelsen anförtro sina sektioner eller medlemmar eller andra tjänstemän som uppfyller de behörighetsvillkor som nämns i 35 § 2 mom.

38 §

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller verkställande direktören.

Styrelsen är beslutför då ordföranden och två andra medlemmar, av vilka den ena skall företräda redarna och den andra sjöfolket, är närvarande och ense om beslutet. I andra fall krävs för beslutförhet att ordföranden och minst tre andra medlemmar är närvarande. Om en sektions beslutförhet stadgas närmare genom förordning.

41 §

Pensionskassans namn tecknas av

- 1) styrelsens ordförande tillsammans med en styrelsemedlem eller verkställande direktören,
- 2) verkställande direktören tillsammans med en styrelsemedlem eller någon som styrelsen har gett fullmakt till detta, eller av
- 3) två av styrelsen bemyndigade tjänstemän tillsammans.

Pensionskassan skall utan dröjsmål meddela social- och hälsovårdsministeriet namn och

Helsingfors den 29 december 1989

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

hemort i fråga om dem som har rätt att teckna pensionskassans namn. Ministeriet utfärdar på begäran intyg om vilka som har rätt att teckna pensionskassans namn.

44 §

Fullmäktige beslutar om de allmänna principerna för pensionskassans verksamhet och övervakar styrelsens verksamhet. Fullmäktige sammanträder till ordinarie möte minst en gång om året, senast inom juni.

55 §

Kassan får inte utan social- och hälsovårdsministeriets tillstånd äga en större del av aktiekapitalet i ett aktiebolag, som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse, än ett belopp som motsvarar 20 procent av bolagets aktiekapital och röstetalet för alla aktier, om inte bolagets verksamhet kan anses ha samband med försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget utgör ett bostads- eller fastighetsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Mandattiden för den styrelse som har utnämnts enligt den lydelse av 36 § som gäller då denna lag träder i kraft, fortsätter efter 1991 tills fullmäktige har utsett en ny styrelse.

Social- och hälsovårdsminister *Helena Pesola*

Nr 1372

Lag om statens pensionsfond

Given i Helsingfors den 29 december 1989

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

För att trygga betalningen av framtida pensioner, familjepensioner och andra med dem jämförbara förmåner som baserar sig på anställning hos staten, och för att utjämna de utgifter som dessa medför för staten finns statens pensionsfond.

2 §

Statens pensionsfond är en fond som står utanför statsbudgeten och sköts av statskontoret.

3 §

Fondens inkomster består av de pensionsavgifter från ämbetsverk och inrättningar som inbetalas till fonden och avkastningen av fondens medel.

4 §

Statens ämbetsverk och inrättningar betalar årligen till fonden en pensionsavgift som motsvarar det uppkommande pensionsansvaret och vars grunder statsrådet bestämmer. Statskontoret beslutar om pensionsavgiftens storlek och betalning.

Om pensionsavgiften för statens affärsverk stadgas särskilt.

5 §

Ur fonden kan i statsbudgeten årligen till statsverket överföras ett belopp som uppgår till högst tre fjärdedelar av de årliga utgifterna för pensioner som grundar sig på anställning hos staten.

6 §

Den andel som fonden har av medlen på statens centralbokförings samlingskonto och som inte behövs för den överföring som anges i 5 § skall lånas till staten för att täcka utgifter i statsbudgeten i enlighet med vad finansministeriet beslutar inom ramen för de lånefullmakter som riksdagen har beviljat.

På fondens medel på statens centralbokförings samlingskonto och på medel som lånats till staten betalar staten en ränta, vars storlek statsrådet beslutar så att den allmänna räntenivån och räntan som uppbärs för premielån inom det pensionssystem som åsyftas i lagen om pension för arbetstagare (395/61) beaktas. Räntan skall årligen före utgången av februari i efterskott krediteras fonden.

7 §

I fondens balansräkning eller i tilläggsuppgifterna till den skall nämnas pensionsansvaret för de pensioner som grundar sig på anställning hos staten samt den ansvarsandel som inte har täckts.

8 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov av statsrådet.

9 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990. Den pensionsavgift som anges i 4 § 1 mom. skall ämbetsverken och inrättningarna likväl första gången betala 1991. För 1990 betalas pensionsavgifterna centralt ur statsbudgeten.

Helsingfors den 29 december 1989

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Regeringens proposition 163/89
Statsutsk. bet. 82/89
Stora utsk. bet. 212/89

Minister *Ulla Puolanne*

Nr 1312

Lag**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 29 december 1989

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69) 1 § 3 mom. 2 punkten, 6 c § 5 mom., 8 §, 11 § 3 mom., 15 § 1 mom. och 20 §,

av dessa lagrum 1 § 3 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag av den 28 juli 1978 (595/78), 6 c § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 29 december 1988 (1325/88), 8 § sådan den lyder ändrad genom sistnämnda lag samt lagar av den 23 december 1970, den 3 december 1982, den 8 augusti 1986 och den 11 december 1987 (830/70, 882/82, 605/86 och 1009/87), 11 § 3 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag och 15 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 15 mars 1974 (219/74), samt *fogas* till lagen nya 8 a—8 j §§ som följer:

1 §

Denna lag gäller likväl icke:

2) lantbruksföretagare vars arbetsinkomst enligt 8 och 8 a—8 h §§ uppskattad enligt nämnda paragrafer inte motsvarar en årsinkomst av minst 500 mark, ej heller

6 c §

När grundbeloppet räknas ut, tillämpas inte 8 i § 3 mom. Vad 7 c, 8 och 8 a §§ lagen om pension för arbetstagare stadgar skall tillämpas på pensionens grundbelopp, men inte på dess kompletteringsdel.

8 §

För bestämmande av den pensionsgrundande arbetsinkomsten fastställs för en lantbruksföretagare den arbetsinkomst som han skäligen kan uppskattas fortgående erhålla av verksamhet som faller under denna lag.

8 a §

Vid gårdsbruk är brukningsenhetens årliga arbetsinkomst summan av de årliga arbetsin-

komster som bestäms på basis av den odlade jordbruksjorden och den växtliga skogsmarken.

8 b §

När den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksjord fastställs, anses basarbetsinkomsten per hektar utgöra för

de 12 första hektaren	640 mark
de följande 10 hektaren	260 mark
de följande 10 hektaren	175 mark
de följande 30 hektaren	55 mark
de överskjutande hektaren	10 mark

Det normala arbetsinkomstområdet är högst 130 procent och minst 85 procent av basarbetsinkomsten. Om det endast finns en gårdsbrukare som arbetsinkomst bestäms för, är nämnda procenttal 115 och 70.

Den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksjord är det markbelopp som gårdsbrukarna i sin ansökan föreslår inom det i 2 mom. angivna normala arbetsinkomstområdet. Om ett sådant markbelopp inte föreslås eller om det föreslagna beloppet står i uppenbar strid med de faktiska omständigheterna på brukningsenheten, är arbetsinkomsten lika stor som basarbetsinkomsten.

För den tid under vilken gårdsbruk på brukningsenheten inte fortgått utan avbrott i två år uppgår den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksjord minst till beloppet av basarbetsinkomsten.

Den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksjord kan fastställas med avvikelser från 1—4 mom., om odlingsmetoderna eller andra produktionsmetoder, det exceptionella antalet gårdsbruksidkare på brukningsenheten, brukningsenhetens produktivitet eller någon annan jämförbar omständighet förutsätter det.

8 c §

När den årliga arbetsinkomsten av växtlig skogsmark bestäms, avses basarbetsinkomsten per hektar utgöra

i södra Finland	
för de första 120 hektaren	25,0 mark
för de följande 280 hektaren	12,5 mark
i mellersta Finland	
för de första 150 hektaren	20,0 mark
för de följande 350 hektaren	10,0 mark
i norra Finland	
för de första 200 hektaren	15,0 mark
för de följande 500 hektaren	7,5 mark

Arbetsinkomsten av växtlig skogsmark skall bestämmas till ett högre belopp än basarbetsinkomsten enligt 1 mom., om gårdsbruksidkarna deltar i skogsavverkningsarbete eller om deras arbetsinsats i brukningsenhetens skogsbruk i övrigt är större än normalt.

Arbetsinkomsten skall bestämmas till ett lägre belopp än basarbetsinkomsten enligt 1 mom., om skogen på grund av sitt läge ger synnerligen dålig avkastning eller om skogsvårdsarbetet genom avtal eller på något annat sätt har anförtrotts andra.

8 d §

Arbetsinkomsten från brukningsenheten fördelas mellan gårdsbruksidkarna i proportion till hur de deltar i arbetet på brukningsenheten. Av makars gemensamma arbetsinkomst anses härvid en tredjedel tillfalla vardera maken, medan resten fördelas på det sätt som de har föreslagit i sin gemensamma ansökan eller, om en sådan inte har gjorts, jämnt mellan dem båda. Av särskilda skäl kan fördelningen av arbetsinkomst mellan makar likväl fastställas med avvikelser från vad som nu sägs.

8 e §

Såsom arbetsinkomst för den som är medlem i ett familjeföretag och som deltar i gårdsbruksarbetet anses den lön som betalas till honom, likväl med beaktande av 8 §.

8 f §

En renägars årliga arbetsinkomst är 12 mark för varje inräknad ren som han äger ökat med 24 mark för varje arbetsdag som han fullgör i sådant renskötselarbete som omfattas av denna lag. Till en renägars arbetsinkomst fogas arvoden för det arbete som han har utfört som renbeteslagets renvärd eller kassör.

8 g §

Då försäkringen börjar, fastställer lantbruksföretagarnas pensionsanstalt arbetsinkomsten för lantbruksföretagaren. Om de omständigheter som inverkar på arbetsinkomsten senare förändras väsentligt, justeras arbetsinkomsten på ansökan. Pensionsanstalten kan även självmant justera arbetsinkomsten. Arbetsinkomsten får dock inte ändras retroaktivt.

Den arbetsinkomst som har fastställts för en gårdsbruksidkare som avses i 8 b § 4 mom. kan efter den tid som anges i momentet justeras så att den motsvarar arbetsinkomsten enligt förhållandena på brukningsenheten, även om de omständigheter som inverkar på arbetsinkomsten inte har förändrats väsentligt på det sätt som avses i 1 mom.

Efter det kalenderår under vilket lantbruksföretagaren har fyllt 62 år justeras arbetsinkomsten endast om han inte längre uppfyller de villkor för försäkring som nämns i 1 §.

8 h §

Utan hinder av 8 och 8 a—8 g §§ fastställs såsom arbetsinkomst för en lantbruksföretagare som får deltidspension hälften av den i 6 § 1 mom. nämnda genomsnittliga arbetsinkomsten.

8 i §

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten fås genom att de fastställda och i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp divideras med motsvarande tid.

Har för lantbruksföretagaren fastställts arbetsinkomst för tiden efter det han fyllt 23 år, beaktas inte när den pensionsgrundande ar-

betsinkomsten bestäms arbetsinkomsterna innan denna ålder nåddes och motsvarande tid.

Om även tiden mellan invaliditetens början och pensionsåldern anses såsom till pension berättigande tid, räknas den pensionsgrundande arbetsinkomsten för nämnda tid ut genom användning av de fastställda och justerade arbetsinkomsterna, med avvikelse från 1 mom., i fråga om de fyra åren före invaliditetens början. Nämnda fyraårstid förlängs likväl med så många år som lantbruksföretagaren vid invaliditetens början är äldre än 52 år, men till högst åtta år.

Om lantbruksföretagaren är född före den 1 januari 1938, höjs när ålders- eller invalidpension fastställs hans i 8 h § nämnda, för deltidspensionstiden fastställda pensionsgrundande arbetsinkomst med följande koefficienter:

Födelseår	Koefficient
1932 eller tidigare	1,6
1933	1,5
1934	1,4
1935	1,3
1936	1,2
1937	1,1

8 j §

Pensionsskyddscentralen kan meddela pensionsanstalten allmänna föreskrifter om tillämpningen av 8 och 8 a—8 g §§.

11 §

Vad som stadgas i 2 mom. tillämpas även på en i 8 e § angiven medlem i ett familjeföretag som deltar i gårdsbruksarbetet utan lön.

Helsingfors den 29 december 1989

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

15 §

Ändring i pensionsskyddscentralens beslut enligt 1 § 5 mom., i pensionsskyddscentralens eller pensionsanstaltens beslut enligt 4 § eller i pensionsanstaltens beslut enligt 6 f, 6 g och 8 g §§ samt undanröjande av ett sådant beslut kan sökas i enlighet med lagen om pension för arbetstagare.

20 §

Vid tillämpningen av denna lag beaktas arealen odlad jordbruksjord med en tiondedels hektars noggrannhet och arealen växtlig skogsmark med en hektars noggrannhet. Kan avrundning ske åt bägge hållen, skall den göras uppåt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.

Stadgandena i lagen tillämpas om arbetsinkomst skall fastställas eller justeras för tiden efter ikraftträdandet.

På ansökan av lantbruksföretagaren justeras arbetsinkomsten i enlighet med denna lag, även om de omständigheter som inverkar på arbetsinkomsten inte har förändrats väsentligt på det sätt som avses i 8 g § 1 mom. Har en sådan ansökan inte lämnats före den 1 januari 1993, skall lantbruksföretagarnas pensionsanstalt justera arbetsinkomsten på eget initiativ. Om den justering som här avses medför att gällande arbetsinkomst sjunker, skall justering göras endast om lantbruksföretagaren ger sitt samtycke.

De markbelopp som stadgas i denna lag svarar mot det löneindextal som har fastställts för 1970.

Social- och hälsovårdsminister *Helena Pesola*